

פרטיכל מסי כ"כ

מישיבת הועדה לסירותים ציבוריים

סיון ג', כ"ח בטיון תש"י (13.6.50)

נוכחו חברי הועדה:

- א. פרטינגר
- ח. למדן
- ד. נצר
- א. תבורי
- א. הכרמלי
- ח. הכהן-מיגורי - היו"ר
- י. לם
- נ. הרפז
- ז. גיל

פוזמנים:

ד"ר צוריאנו - חבר לשכת הבריאות בירושלים.
ד"ר ז'בין - מנהל בית החולים הטמטלתי בחיפה.

- דוצנט טניה
- ד"ר דוריאן
- ד"ר אביגדורי

היו"ר ח. הכהן-מיגורי: ברשותכם אני פותח את הישיבה. במקום הישיבה בשבוע שעבר, ערכה הועדה סיור אשר היה סיועד לכפרי העבודה בפרוזדור ירושלים, וחבל שלא נתנה אפשרות לכל חברי הועדה להשתתף בסיור זה.

המקום הראשון לסיורנו היה בשער הגיא בכפר אשר נקרא בשם "טטילות ציון". הכפר הזה מורכב כולו מעלית יוצאי תימן, והוקם לפני 7 - 6 חודשים. כאשר באנו למקום, בלט הנקיון בכל שטח הכפר; אני מדבר בעיקר על דגרים הטייכים לבריאות. ראינו את חריצותם של העובדים במקום. ראינו איך הם מעבדים את שטחי האדמה הקטנים ליד הצריפים, מנצלים את הטייט טטניפת כלים ורחיצת ידיים ומסקים את הגינה. גם עכשיו, אם טטכלים ליד הצריפים, רואים נקודות ירוקות הבולטות למרחוק, וכל זה טטטח.

אולם, מאבם הכלכלי הוא בכל רע. איני יודע לפי איזה יחס, או לפי איזה סודר קבעו את הכלכלה של האנטים האלה, שהם בעלי טטטחות גדולות. האנטים עובדים ביעור אדמת הקק"ל ומטתכרים 1,400 ל"י ליום. נגטתי לצרכניה ושאלתי אם הם טקבלים את כל טנות המזון, אשר צדיך לקבל כל אדם לפי התפריט של טר האטפקה והקיצוב. דברתי עם מנהל הצרכניה במקום ושאלתי אותו אם האנטים טקבלים את כל טנות הביצים. הוא ענה כי אינם קונים את כל הטנות, ולצערך 2/3. במקרה עמדה טט אשה, טהכפר, הקטיבה לדברי ואטרה: אין הרבה כסף, יש הרבה ילדים ולכן, אי אפשר לקחת את כל הטצרכים. לי זה ברור כי טט אין חוסכים כסף. חלב במקום אין, באנקת חלב אינם טטטטטים, לפי זה אנו רואים כי הטכום שהאנטים האלה טטטכרים - באופן יחסי

לגודל המספחה - אין בו אפשרות לתת את ההזנה המספיקה.

ביחס לסידור בבתים, כמעט לאף מספחה אין אפילו סדין אחד. ישנו מזרון המונח על המטה ומכוסה בסטיכת צמר, וזה הכל. יתכן כי בשעה שהיו במחנות, במקרה של קור, יכלו לפנות למנהל המחנה. אבל כאן, אין להם אל מי לפנות. אמנם עכשיו קיץ, אבל אנו בעמוד גם בפני טעב של חורף. כלי הביטול מונחים בפנינת הבית, ונוסף לפיטה יש להם כמה ארגזים. לכל מספחה יש חדר אשר מטמט גם למטבח וגם לחדר רחצה.

במקום קיים בי"ס ונגטתי לדאותו. עוד מדחוק שמעתי את הסירה הפורצת מתוך כתלי הצריף. כאשר נגטנו למקום, ראינו מראה עגום. לו בית הספר היה קיים רק שבוע-שבועיים לא הייתי מתעכב על כך, אבל בית הספר קיים כבר ארבעה חדשים. הילדים נסענים על כתלי הצריף מסביב כשרגליהם מקופלות תחתיהם בישיבה מזרחית מהגרועות ביותר. הסורה עצמו אף הוא עומד כל היום. הוא סיפר לנו כי רק לאחר תביעות רבות הצליח להשיג לוח קטן. אין בבית הספר לא עפרון, לא מחברת ולא ספר. בתחילה חשבתי כי מצב זה שורר רק בכיתה אחת, כיון שלא הספיקו לצייד. עברתי לכתה שניה ושלישית ובכולן שרר אותו מצב. הצטברה עגמת נפש טכל המראה הזה.

בקרנו בגן, והגן הפיג במקצת את עגמת

הנפש.

(הופיעה מטלחת מטעם המתדרות הרופאים
ומחליטים להפסיק בנושא)

היו"ר ח. כהן-טיגורי: נרשומכם אני מוסר את רשות הדיבור
לנציגי הסתדרות הרופאים.

ד"ר אביגדורי: ההסתדרות הרפואית קיימת 39 שנה.
תפקידנו הוא טשולט, וקודם כל תפקיד
מדעי. להסתדרות יש כתבי-עת מדעיים, היא מסדרת הרצאות מדעיות
בשביל הרופאים, מאפשרת השתלמות לרופאים, עורכת כינוסים
מדעיים. אגב, ביום שלישי בעוד שבועיים אנו עורכים את הכינוס
הרפואי הראשון במדינה. הכינוס יתקיים בירושלים, וחברי הועדה
לשירותים ציבוריים מוזמנים.

התפקיד השני של ההסתדרות הרפואית הוא
תפקיד רפואי ציבורי: סלחמה במחלות מדבקות, הסברה ותעמולה
לקהל, גיוס רופאים וגיוס היטוב. רק עכשיו גמרנו את ענין שליחת
הרופאים מישראל לעדן. אנו משתתפים בכל מיני ועדות ציבוריים,
כגון, "סגן דוד אדום", "הליגה לסלחמה בשחפת" ועוד. זוהי
עבודתנו היום-יומית.

התפקיד השלישי של ההסתדרות הרפואית
הוא תפקיד סקצוועי, הגנה על עניני העובדים.

כל התפקידים האלה מסולבים יחד, כי
רצון לאגד היטב את הרופאים בארץ, מצאנו לנחוץ לשאת בכל
התפקידים האלה. כל רופא ורופא הנמצא בארץ יודע כי זו
הסתדרות המגינה עליו. כמעט כל הרופאים בארץ הם חברי
הסתדרותנו ואין הסתדרות אחרת. אני עובר לתפקיד השלישי,
היות והוא הגורם להופעתנו כאן.

אנו פועלים לפי התקנון שלנו שאוסר
ונתקיים במסך כל 39 השנים. בתור איגוד סקצוועי חיינו בטלום
עם מוסדות הרפואה, בתי החולים, המרפאות וכו'. ואגב רק
לתנאים נורמליים בשביל עבודתנו, חוקת עבודה ותנאי עבודה.
לא תמיד הלך הכל למישרין. לעתים היו לנו קשיים עם בנותי
העבודה ולרוב היינו גומרים בפטרות שלא לטובתנו, היות ואמנ
ידענו כי הנסק החריף ביותר של העובד - הנסק של איום בסביטה -
אינו יכול לסטט את הרופאים. במסך 39 שנים לא היו לנו סביתות.
כך גם היה בימי סמטלת הסנדאט, כאשר נהלנו סו"ט עם מחלקת
הבריאות שבאסה עמד צורך יהודים - תמיד היינו מוכרחים להגיע
לידי פשרות. דבר אחד היה ברור - ולא היה אף פעם צל של ספק
אצל מי שהוא מנותני העבודה - שההסתדרות הרפואית היא ההסתדרות
שיט לה יפוי כוח שהרופאים להגיע לידי הסכם בקטר לעבודתם.

כך גם היה כאשר נוסדה המדינה. בסנה
הראשונה ליסוד המדינה נפתחו בתי-חולים ממטלתיים ונתקבלו
אליהם רופאים הנקראים עכשיו בשם: רופאי המדינה. עד היום
עוד לא סוכמו תנאי עבודתם. הם נתקבלו בתנאים שהיו קיימים
עוד לפני קום המדינה, וכל רופא מקבל את מסכורתו לפי אותה
המסכורת שקבל לפני היות המדינה; רופא ממטלתי אשר שירת קודם
במטללת הסנדאט, ממסין לקבל את המסכורת שקבל ממטללת הסנדאט,
ורופא אשר שירת קודם בקופת-חולים מקבל מסכורת, כפי שקבל
בקופת-חולים.

מסלחת טטעם הסתדרות הרופאים הופיעה
בטעתו בפני סר הבריאות - עוד בזמן שאברהם קאזלסון היה מגאל
מחלקת הבריאות - ודרשה לקבוע חוקת עבודה לרופאים. היה לנו
סו"ט, היו הבטחות, אבל עם חילופי הגברא במסך הבריאות -
בסקום ד"ר קצנלסון עומד עתה ד"ר סיאר בראט מחלקת הבריאות -
הסתנה המצב לרעה. לא היה דיון בנוגע לעצם הענין, אבל
נתעוררה בעיה חדשה - בעית הייצוג. נתעוררה השאלה, אם אנחנו

הסתדרות הרופאים, רשאים לייצג את רופאי המדינה. המוס"ם בין רופאי המסמלה והמסמלה התנהל בעיהם בלי הסתתרות ההסתדרות הרפואית, וזה לפי הצורה הנהוגה בכל המקומות. ההסתדרות הרפואית אינה מתערבת במו"ם המתנהל בין נותני העבודה ומקבלי העבודה כל זמן שהמו"ם נמשך, ויש סיכויים להחלטה. כאשר המוס"ם נגמר, הוא טעון אישור מאת ההסתדרות הרופאים. אם המוס"ם אינו מצליח, הענין נמסר להסתדרות הרופאים, ועליה לסיימו.

כאשר באו חילופי גברא במסדר הנריאות,

נתקבלה הודעה שהרופאים חייבים להיות חברים באיגוד עובדי המדינה, ולו הם צריכים לטסור את טענותיהם. הרופאים לא הסכימו לדבר הזה. אנו יכולים להבין כי תנאי הרופאים אינם שווים לתנאי שאר עובדי המדינה, לרופא אין שעות קבועות, הוא עובד גם ביום וגם בלילה. הרופאים אינם יכולים לקבל חוקת עבודה המזדהה עם חוקת שאר העובדים, וכך נהוג גם בכל העולם, בארצות-הברית, באנגליה ואפילו ברוסיה הסובייטית. כאשר רופאי המדינה הודיעו שאינם יכולים לקבל את מרות איגוד עובדי המדינה, נמסר הענין לוועד המרכזי של ההסתדרות הרופאים. פנינו מיד בכתב למסמלה ובקטנו ראיון, ולאחר קשיים רבים ניתן לנו ראיון עם מנהל מחלקת המנגנון. קבלנו מהם טכתב בו הם מודיעים לנו, כי אינם יכולים לדבר אתנו, היות וההסתדרות הרופאים כוללת בתוכה רופאים עצמאיים וגם רופאים מעבידים. הנאנו בפניהם מספרים והראנו להם כי בהסתדרות הרופאים יש בסך הכל 6 רופאים מעבידים, ובכל-זאת המסמלה סרבה לדבר אתנו. הודענו כי הרופאים אינם רוצים לטסור את ההגנה שלהם לאיגוד עובדי המדינה, בקטנו לנהל מוס"ם והזהרנו כי הדבר יצרום להתמרמרות בין הרופאים. בקיצור, לא היה דבר שיכולנו לעשות ולא עשינו. חוץ ממכתבים, הלכנו מסר לסר, והסברנו שהרופאים לא יוכלו לסבול יותר.

בינתיים בא המאורע של בית-ספר לאחיות

המסמלתי. המורים בבית-ספר לאחיות זה לא קבלו את שכרם, כפי שמקבלים המורים בשאר בתי-הספר לאחיות. הודענו על ענין זה למנהל מחלקת הנריאות, הודענו לוועדת-השרים - קיימת ועדת-שרים לעניני מנגנון המורכבת מאליעזר קפלן, גולדה מאירסון, סר הנריאות וסר המספטים - הודענו לכל אחד לחוד שהמורים יפסיקו את עבודתם בבתי-ספר אלה. התשובה היחידה שקבלנו היתה: איננו יכולים לנהל אתכם מסא ומתן. הודענו כי תפרוץ שביתת מורים, ואמנם, השביתה פרצה והפסיקו את העבודה גם בבתי-ספר לאחיות אחרים. שבתו כל בתי-הספר לאחיות, וזה בזמן שיט חוסר כה גדול באחיות. והנה, כפי ששמענו, ראש המסמלה הזמין אותנו ובקש מאתנו להפסיק את השביתה. אמרנו לו: לו היה איזה שהוא סר, או מנהל מחלקת הנריאות, אוסר לנו להפסיק את השביתה, היינו מפסיקים אותה מיד, כי להפסיק, פירושו, לנהל אתנו מסא ומתן. כאשר ראש המסמלה ביקש מאתנו להפסיק את השביתה, מיד למחרת נתנו הוראות לכל המורים של בתי-הספר לאחיות להפסיק את השביתה, ולאחר שלסה ימים הענין סודר. השביתה פרצה רק בגלל הפרינציפ שלא רצו לנהל אתנו מסא ומתן.

התנאים של רופאי המדינה אינם מסודרים;

המסכורות הן אינדבידואליות, ישנם דברים לגמרי לא מובנים, וההתמרמרות בקרב הרופאים רבה. אני רוצה לציין כי מצבם של רופאי המחנות הוא הרבה יותר קשה. הרופאים האלה אינם קבועים, וכאשר מחנה העולים נסגר, רופא המחנה נשאר מחוסר עבודה. גם המסכורת של רופאי-המחנות היא זעומה למדי. רוב רופאי-המחנות הם עולים חדשים, כי רופאים ותיקים המסודרים בעיר לא ילכו למחנות. ישנה התמרמרות רבה בקרב רופאי-המחנות, חלק מהרופאים הטובים כבר עזב את המחנות בגלל התנאים הקשים וישנו חשש שהטירותים ילכו גירדו בגלל הפרינציפ הזה, גם בתי-החולים המסמלתיים - לא היינו רוצים שיהיו הגרועים ביותר, בפני שזה קיים ברוב ארצות - גם פה הם הולכים לכיוון זה.

הועדה לסירותים ציבוריים
13.6.50

כאשר פרצה שביתת האזרחי בכתב-הספר
לאחיות, נקראנו אל ראש המסעלה, והוא נתן לנו הבטחה שכל
הדברים יסודרו במסך חודש. עבר כבר למעלה מחודש ימים, אך
הענין לא סודר, ושום באטמת מחלקת הבריאות אשר מטהה את
הענינים ואינה נותנת כל תשובה. אנו עומדים עכשיו בפני
פעולות אחרות אשר עלולות לזעזע את הסירותים הציבוריים,
ובתור באי-כוח הציבור, רצינו להזהיר אתכם כי כל זמן שבעית
הייצוג לא תהיה מסודרת, לא נפגש כל פתרון לבעיה הזאת.

ד"ר ז'בינ:
איני רוצה להכנס לפרטים על תוכן
הדרישות שלנו. אני רוצה רק לנסק,
למה אנו דורשים עבור הרופאים תנאים אחרים מאשר לשאר עובדי
המדינה. היעה הידי הבריאות לדירוס
הצעת מסדר הבריאות לדירוג מסכורת
רופאי המסעלה היתה לפי דירוג של 13 דרגות, כפי שהיא מוצעת
לכל פקידי המסעלה. כאשר ראינו את הצעת המסעלה לדירוג
מסכורת הרופאים, נוכחנו שלא נוכל לקבלה, היות וברור היה
לנו שרופאים טובים לא ירצו לעבוד בתנאים כאלה. הצעת המסעלה
לדירוג הרופאים היתה מדרגה ו' עד דרגה י"ב. לדרגה י"ב הוצעו
רק מנהלי אגפים במסדר הבריאות, ואני בתוכם בתור מנהל בית-
חולים גדול. לל יתר הרופאים הוצעו דרגות ס-ו' עד י"א, בלי
כל תוספת מקצועית, כי אם רק תוספת מספחה ותוספת יוקר.
לנו היה ברור שלא נוכל לקבל את ההצעה, כפי שהוצעה.

ישנן סיבות אובייקטיביות למה הרופא
צריך להיות בדרגה שונה מאשר שאר עובדי המסעלה, ודבר זה
נהוג בכל העולם. אין מקצוע שני אשר דורש כל כך הרבה
שנים ללימוד המקצוע כמו מקצוע הרפואה; אין מקצוע שני אשר
דורש לימוד של 7 שנים באוניברסיטה; אין מקצוע שני אשר
דורש לימוד של שנים על שנים, עבודה בנתי-חולים והשתלמות.
אין מקצוע שני אשר דורש עבודה בהתאמות כזו כפי שדורש
מקצוע הרפואה. עם כל הדאגות ועם כל הקשיים שיש בכל מקצוע,
הרי אי-אפשר להשוותם למקצוע הרפואה, כי בידינו נתונה ההחלטה
על חיי בני-אדם. לפעמים, אם הרופא עייף, הוא יכול לעשות
שגיאה, ובשגיאה זו תלוי לפעמים גורל חיי אדם.

יש גם סיבות מיוחדות למה הרופא צריך
לקבל דרגה יותר גבוהה מאשר שאר עובדי המדינה. יתר עובדי
המדינה עובדים בשעות עבודה קבועות, מה שלא כן אצל הרופאים.
אני, בתור מנהל בית-חולים, יכול להעיד כי אנו עובדים
במסך 24 שעות, כי אסור לרופא לעזוב את בית החולים. מסיבות
אלו חשבנו כי לרופא מגיע דירוג מיוחד.

אנו דואגים להעלות את מסדר הבריאות
לרמה מסוימת. מעולם לא הייתי עובר לסירות המדינה, אילו
הייתי צריך להמטיך במסורת של מסעלת הטנדאט. רצינו להעלות
את בתי החולים אשר בסירות המדינה לגובה כזה, כפי שאנו
דורשים בבתי-חולים ממסלתיים בכל העולם, או לכל הפחות, לא
להיות יותר גרועים מבתי חולים אחרים ראויים לסמס. אם אנו
רוצים טראטי המחלקות שלנו יהיו עובדים ראויים לסמס ורופאים
טובים ביותר, הרי עלינו לשנות את תנאי-עבודתם. כל אחד יכול
לפיין כי סנתח סמדרגה ראשונה לא יסכים לעבוד בדרגה י"א
ולקבל פחות מ-100 ל"י מסכורת, בשעה שבקופת-חולים, אותו
סנתח יכול לקבל 160 ל"י לחודש, מנהלי מחלקות בבתי-חולים
פרטיים מקבלים גם רשות לפרקטיקה פרטית, מה שאסור על
מנהלי מחלקות בבתי-חולים ממסלתיים. רק רופאים אשר לא
יוכלו להסתדר בעבודה אחרת, יבואו אלינו, וברור שרופאים אלה
לא יהיו מן הטובים ביותר. ישנן מחלקות ילדים בבתי-חולים
ממסלתיים אשר עובדים, במצב ציני זה, בלי מנהלי מחלקות לגמרי.

ישנם בתי חולים אשר אינם יכולים להשיג מנהלי מחלקות, כי אף רופא אינו מסכים ב-90 ל"א לחודש להיות אחראי על מחלקה. אנו רואים לפנינו ירידה מוחלטת של הסירות הרפואי בארץ. איני יודע אם התעניבתם ביחס לסירות הרפואי בטחנות, אבל אני יכול לספר לכם כי הרופאים בטחנות עובדים במצב קשה מאוד. הם נפגשים במחלות חדשות, וכל זה דורש השתלמות ועבודה נוספת. מסכורתם של רופאי הטחנות כיום מגיעה בממוצע ל-60-70 ל"י, כולם אנשים בגיל 45 - 40 - 35 ובעלי מספחות. איני מסכים לדעתו של מנהל משרד הבריאות שרופא כזה אינו צריך לשלם שכר דירה בטחנה, היות וכאשר הטחנה מתפרק, הוא עומד שוב בפני הפרובלימה של חיפוש דירה. חוץ מזה, לכל רופאי הטחנה, עבודתם היא פחות או יותר קבועה, בעוד שרופאים אלה הם זמניים בהחלט. האנשים האלה הם בגיל די גבוה, ואין זה קל בסבילם לעבוד ב-60 ל"י לחודש, מבלי לדעת מה יהיה גודלם מחר. רובם של רופאי הטחנות הם עולים חדשים, וגם אצלם אנו רואים רצון לצאת מהסירות.

דרישתנו היתה לקבוע דירוג מ-ז' עד י"ב, ודרשנו תוספת מקצועית של 30-40 ל"י לכל רופא. מכסימום של 135-140 ל"י לחודש אינה מסכורת גבוהה, היא בכל-אופן מתחת למסכורות הגבוהות שמסלמים בקופת חולים, במקרה ראיתי מסכורת של רופא אשר הועבר מקופת-חולים למשרד הבריאות. הוא ממשיך לקבל את המסכורת שקבל בקופת חולים, וסקבל 165 ל"י לחודש.

ראש המסעלה החיל על מנהל משרד הבריאות לבוא איתנו לידי סיכום, אבל לא יכולנו לבוא לידי סיכום. מנהל משרד הבריאות הציע תוספת רק לדרגות הגבוהות ביותר, לדרגות י' ו-יא, אבל סרב בהחלט לקבוע תוספת גם לדרגות הנמוכות. אנו ממשיכים לעסוק על דרישותינו, ואם לא תקויטנה, אנו רואים שכנה גדולה לסירות.

ישנה גם בעיה של חופש. בכל העולם ובכל הארץ מקבל כל רופא חופש של חודש לשנה. בממשלה, גם אחות וגם הרופא הותיק ביותר מקבלים חופש של שבועיים, מכסימום 3 שבועות.

ד"ר אדלר: אני אקצר ביותר, וארבר רק על בעיה הייצוג.

לדעתי, שלושת התפקידים של הסתדרות הרופאים, אי-אפשר להפריד. אחד מהשני. אתן לכם דוגמא: ענין השתלמות הרופא; אם להסתדרות הרופאים אין אפשרות להספיע על תנאי העבודה, אין באפשרותה לדאוג גם להשתלמות הרופא.

הסתדרות הרופאים קיימת כבר 39 שנה, והיא אחת מהותיקות ביותר בארץ. לדעתי, על הסתדרות הרופאים לסטור גם על האופי הבלתי פוליטי שלה, כי בהסתדרות הרופאים אין כל השפעה פוליטית. אין זאת אומרת שחברי הסתדרות הרופאים אין להם נטיות פוליטיות, אבל בתוך הסתדרות הרופאים אין השפעות פוליטיות, אלא רק השפעות עניניות, ולדעתי, זה דבר חשוב וסכריע בסביל עבודה ציבורית. שמעתי כי ישנם רופאים אשר אינם רוצים לשרת במשרות, אולם לעת-עתה אנו מדינה דימוקרטית, וכל אחד רשאי לעבוד באותה מסגרת שהוא רוצה. אני רוצה לציין כי דוקא הרופאים הפרטיים עבדו בהתנדבות בזמן מלחמת השחרור, ונענו לכל צו. רוב הרופאים עמדו תמיד לרשותם של כל המוסדות, מבלי לקבל אף פרוטה עבור שירותם, וגם היום ישנם רופאים המשרתים את משרד הבריאות, מבלי לקבל שכר, היות והם רואים בזה תפקיד ציבורי חשוב. נכון הדבר שהסתדרות הרופאים היא רב-גונית, אבל זה יהיה קיים עד שהיה הלאמת הרפואה. להסתדרות הרופאים עצמה יש ביטה חיובית

ופרוגרסיבית לגבי כל התכניות בקטר לסירותים הציבוריים, אבל היא מביעה את מחאתה על כך שאין מתיעצים אתה לגמרי. מנסים להכניס עתה את הסירותים הציבוריים לאפיק פוליטי. לועתנו, צריך להוציא את הסירותים הציבוריים, עד כמה שאפשר, מהענינים הפוליטיים, ואם קיימת הסתדרות שאינה פוליטית, הרבה יותר חשוב להחזיק בה ולא לפרק אותה. לכן, אני חושב שבעית הייצוג היא הבעיה המרכזית, הבעיה המכריעה והגורלית לא רק בשביל ההסתדרות, אלא בשביל כל הסירותים הציבוריים והרפואיים בארץ.

ד"ר דוריאן: אני רוצה לדבר על ענין מחסור הרופאים בארץ.

מהו מספר הרופאים בארץ ברגע זה? ביחס לנושא זה היו ויכוחים רבים. לפני חודשיים הסתכנו על מספר של 2600 רופאים. בינתיים נעטו שתי חקירות: אחת ע"י המסטלה, אשר הוכיחה כי מספר הרופאים בארץ הגיע ל-3 אלפים, ונעשתה חקירה ע"י הסתדרות הרופאים, אשר לפי הערכתה ישנם בארץ 3200 רופאים. אם ניקח את המספר של 3 אלפים רופאים, ובארץ ישנה אוכלוסיה של טיליון ומאתים אלף - עם הערבים - הרי יוצא שעל כל 400 איש ישנו רופא אחד. בכל העולם, אף בארצות התרבותיות ביותר, ישנו רופא אחד על כל אלף איש, כך שבארץ יש לנו, בכל-זאת, פי שניים רופאים - באופן יחסי - כמה שיש בארצות תרבותיות בעולם. בכל-זאת, נוענים שיש מחסור ברופאים וכי ישנן נקודות שאין בהן אפילו רופא אחד. אם כן, מה קרה?

פנינו בענין זה לטרכז קופת חולים. אמרנו כי יש מספיק רופאים בארץ וצריך רק למצוא דרכים להסדרת הבעיה. פנינו בענין זה פעם אחת, פנינו פעם שניה, ועד היום לא קבלנו כל תשובה. נכון שהרופאים מרוכזים לרוב בערים ואינם רוצים לצאת לנקודות חדשות. רופא הנשלח לאיזו נקודת התישבות חדשה, אין שולחים אותו לעבודה קבועה, כי אם לתקופה של נסיון, ואם רופא ימצא אפילו עבודה קטנה בעיר, לא יסכים בתנאים כאלה ללכת לנקודת התישבות חדשה. אנחנו מוכנים לתת את העזרה הטכניטלית, ואם יהיה צורך, נכריז גם על סירות חובה, אבל בפרופורציה של 1:400, אין לאמר שחסרים רופאים בארץ; צריך רק לחפש את הדרכים איך להסדיר את הבעיה.

קראנו ב"דבר", כאילו פרסמנו מודעות בחו"ל שלא יבואו לכאן רופאים, היות ויש כאן מספר גדול של רופאים. אין זה נכון. עודדנו את הרופאים לבוא ארצה, בניגוד לבאי-כוח רשמיים של המוסדות, אשר התנגדו לעלית רופאים, ואסרו כי ישנם בארץ רופאים מחוסרי עבודה. מי שזוכר את מלחמתנו בתקופת מסטלה המנדאט, זוכר כי גם אז, למרות המצב האיום בשטח הסגת עבודה, עודדנו את הרופאים לבוא ארצה, והסתמסנו בכל האמצעים כדי שהרופאים האלה יקבלו ורסיון. אנו מצטערים מאוד על הדברים האלה שנאסרו בוועידת קופת-חולים, ואני מקווה שהדברים יתוקנו. אנחנו רצינו רק דבר אחד - שהרופאים בחו"ל ידעו על המצב הסורר בארץ, וזו היתה כל הכוונה בכל המודעות שפרסמנו.

היו"ר ח. הכהן-טיגור: אנחנו שמענו את דעת הרופאים בקטר לתנאי עבודתם של הרופאים במוסדות המסטלתיים, אבל אם נרצה לרונן בבעיה, נצטרך להזמין גם את בא-כוח סטרד הבריאות.

י. לם:
 מטלחת הרופאים עוררה כאן כמה בעיות.
 יטבן כמה בעיות שאנו מוסמכים לחוות
 את דעתנו עליהן, אבל ישנה בעיה אחת - ואתם חוטבים אותה
 למרכזית - שהודעה לסירותים ציבוריים אינה יכולה להיות
 הפוסק בענין זה, זוהי בעית הארגון הסקצוועי. בענין זה מטפלת
 ועדת העבודה, ואנו איננו מוסמכים לדון בלגל.

א. פרטינגר:
 לי אין טאלות, אבל אני חושב כי יש
 מקום להערות. לו הייתי בלתי הוגן,
 יכולתי להעיר את הערותי בצורת טאלות, אבל אני מוכן לוותר
 על כך.

א. הכרמלי:
 אני מצטרף לדעתו של חבר הועדה מר
 פרטינגר.

ח. לסדן:
 אני מסכימה לזה שנדחה את הדיון,
 אבל ברצוני לשאול רק שאלה אחת:
 האם בנקודה זו של יחסים בין הסתדרות הרופאים לבין ארגון
 עובדי הסדינה, האם היתה ביניהם איזו שהיא הבנה, או אי-
 הבנה בקשר לתנאי העבודה?

ד. נצר:
 האם הסתדרות הרופאים יכולה גם
 לחייב את חבריה?

ח. הכהן-טיגורי:
 האם כל רופאי קופת-חולים חברים
 בהסתדרות הרופאים?

ד"ר אניגדורי:
 כן.

ח. הכהן-טיגורי:
 האם ארבעת הרופאים המסלתיים כבר
 התפטרו?

ד"ר ז'בין:
 הם התפטרו מסיבות אחרות לגברי מאסר
 דברנו עליהן.

ד"ר אניגדורי:
 אני רוצה לענות על שתי טאלות:

ההסתדרות הרפואית מחייבת את הרופאים
 בפעולות טובות. בזמן מלחמת העולם התנגדו הבריטים לגיוסנו.
 היו מנהלי בתי חולים אשר השתמשו בזה שלא היתה חובת גיוס,
 לא נתנו לרופאים מסויימים ללכת לצבא, וההסתדרות הרפואית
 היתה צריכה לתת צו לרופאים. הקימונו אז ועדה, בדקנו את
 הרופאים המתאימים, הוצאנו אותם מבתי-החולים תוך מלחמה עם
 נותני העבודה, גם נגד קופת חולים. גם במקופה האחרונה הוצאנו
 רופאים מסקוטות עבודה טובים ושלחנו אותם לקפריסין, למיטן
 וכו'. בזמן ההפגזות בירושלים, סדרנו את כל התחנות של מגן-
 דוד-אדום, בלי כל מסכורת.

ד"ר ז'בין:
 בפגישות שהיו לרופאים המסלתיים עם
 כל מיני מוסדות מסלתיים, תמיד השתתף
 אתם גם בא-כוח של הועדה המרכזית של ההסתדרות הרפואית, ואף
 פעם לא ראינו בזה כל פגם. לאיגוד עובדי הסדינה אטרנו תמיד
 דבר אחד - לרופאים יש סיבות אובייקטיביות לא להיות מאורגנים
 עם עובדי הסדינה האחרים.

ע.ע.

הועדה לסירותים ציבוריים
13.6.50

ח. לטרנ: אותי טענינת השאלה הארגונית;
האם הייתם רוצים להיות בתוך הארגון.
הכללי של עובדי המדינה?

ד"ר ז'בין: איני יודע מה הוא ארגון עובדי המדינה.
אפשר לאסר כי כל פקיד במדינה הוא
באופן אוטומטי חבר איגוד עובדי המדינה. אני עובד כבר 18
שנה במסעלה, ואיני יודע אם הרופאים בחרו פעם בועד של איגוד
עובדי המדינה. בכל אופן, עובדי בית החולים שאותו אני מנהל,
לא בחרו בשום ועד ולא נטאלו ביחס להשתייכותם לאיגוד עובדי
המדינה. תמיד אמרנו כי בכל הדברים הכלליים, אנו מוכנים תמיד
לשתף פעולה, אבל לא בדברים ספציפיים של הרופאים. אנו סקציה
של הסתדרות הרופאים, ובענין זה נלך יחד עם הסתדרות הרופאים.
אני יודע כי נתקיימו כמה פגישות בין איגוד עובדי המדינה
ועובדי בית החולים שאותו אני מנהל. אני לכסלעצמי, טעולם לא
ידעתי אם כל רופא מסעלתי הוא באופן אוטומטי חבר איגוד עובדי
המדינה, או לא.

היו"ר ח. הכהן-טיבורי: הועדה שמעה את תביעותיהם של באי-כוח
הסתדרות הרופאים, ואם הועדה מסכימה,
אזמין לישיבה הבאה את באי-כוח הסתדרות הרופאים ואת בא-כוח
מסדר הבריאות.

י. גיל: אני מבין מצריך להזמין גם את הצד
השני, אך הרי קראנו את סכתבו של
ד"ר מאיר, בו הוא כותב כי לפי החלטת ועדת הסרים, אי-אפשר
לבוא בטבע עם הסתדרות הרופאים. לדעתי, יש כאן שתי
בעיות, בעיה של דירוג ובעיה של ייצוג. אם אין סכירים
בהסתדרות הרופאים, מה תועלת בזה שזמין את ד"ר מאיר?
אני סוצא שאין תועלת להזמין את ד"ר מאיר, ואני מציע להזמין
את ועדת הסרים, שהיא האחראית לעניני הסגנון, גם בקשר עם
הדירוג וגם בקשר לסו"ט עם הסתדרות הרופאים.

י. לם: לדעתי, ועדה זו אינה מוסמכת לפסוק,
מה הוא הארגון המקצועי של הרופאים.
יש לי דעה בענין זה, אבל נתור חבר הועדה לסירותים ציבוריים,
לא נבחרתי לעסוק בשאלה זו. אם לא תקבלו את הצעתי, לבקש את
הרופאים לפנות בענין זה לוועדת העבודה, אביא את הענין בפני
ועדת הכנסת, כדי שהיא תחליט בענין.

ג. הרפז: בדיון זה צריכים להיות בנוכחים לא
רק באי-כוח מסדר הבריאות, כי אם גם
באי-כוח איגוד עובדי המדינה. אני תוסך בהצעה להעביר את
הענין לוועדת העבודה.

ד. בצר: כיון שאנו ועדה לסירותים ציבוריים,
אנו טענינים לא בטאלות סקצועיות
גדירא, אלא בטא זה יפגע בסירותים ציבוריים. כסליחי הציבור
בשטח זה, אנו טענינים לדעת את עצם הבעיה הציבורית. כדי
שאנו, כחברי ועדה זו, נדע את עצם הבעיה הזאת, יש חשיבות
בבירור הזה ובבירור כל הגורמים. איזו אינסטנציה צריכה לר
לברר את הענינים אח"כ, על זאת נרון לאחד הבירור שלנו.
אני תוסכת בהצעה להמשיך את הבירור בישיבה הבאה בנוכחות
בא-כוח מסדר הבריאות.

ע.ע.

א. תבירי:

ביחס לטאלה אם עלינו להזמין רק את ד"ר מאיר, או גם את ועדת הטריים. אני מציע לבקש טאלה היו"ר לשלוח הזמנה גם לוועדת הטריים, ואם הם לא יבואו, ד"ר מאיר יכול להסביר לנו גם את עמדת ועדת הטריים.

בקטר לדברי מר לם, בדרך כלל איננו ועדה מכזבת, ואם נחליט אפילו אלף פעם כי הרופאים צודקים בענין הדירוג ובענין היחסים הארגוניים, לתכנן ושלח לטאלה לזמן מה להנפיק ציבורי, אבל לא ערך מעשי. את זאת עלינו להודיע לאורחים הנכבדים היושבים אתנו, כדי שלא תהיינה להם אטליות.

מבחינת הפרוצדורה, אין זה נכון שענין זה שייך לוועדת העבודה. לכן, אני תוסך בהצעתו של היו"ר, לקבוע עוד ישיבה לענין הנידון ולהזמין אליה את באי-כוח הסתדרות הרופאים, את ד"ר מאיר ומי שהוא טועדת הטריים.

ב. למדן:

אני חושבת כי הועדה לטיירות ציבוריים צריכה לדון בכל הזעזוע אשר קיים באחד מטיירות המדינה. הטאלה היא, במסה היא חושבת לנכון לדון.

אשר לפרזנטציה של הארגון הארצי של הרופאים בארץ, כאחת המאורגנות במסך שנים רבות בהסתדרות העובדים, אני יכולה לאמר כי הכוח של הארגון הסקצווי תלוי בארגון עצמו.

בקטר לבטיה, אם סותר לוועדה זו להתערב בענינים הקטורים עם תנאם עבודתם של רופאי הטססלה, איני קובעת שהועדה יכולה להחליט בקטר לדירוג, אבל יכולה לדרוש את הסדרת הענינים. לכן, אני מתנגדת להעברת הענין לוועדת העבודה.

ד"ר אביגדור:

אין אנו בורים, ויודעים היטב מהי טטכות הועדה הזאת. הופענו בפני ועדה זו, היוג והיא הועדה המטפלת בטיירות המדינה. רצינו להסביר לכם את הסכנה הנשקפת לטיירות במסח הבריאות, כדי שתדעו את המצב לאטית, ואנו מבקשים מכם לא לדחות אותנו בצורה פורטלית.
